

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 388/2025-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], zastúpenej advokátom Mgr. Petrom Kupkom, Hlavná 23, Trnava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B5-1T/13/2021 (pôvodne Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 1T/13/2021) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B5-1T/13/2021 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava I **p r i k a z u j e** v konaní sp. zn. B5-1T/13/2021 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke priznáva finančné zadosťučinenie v sume **2 000 eur**, ktoré **j e** jej Mestský súd Bratislava I **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava I **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume **949,16 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48

ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B5-1T/13/2021 (pôvodne vedené na okresnom súde pod sp. zn. 1T/13/2021). V petite podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľka ústavnému súdu navrhla, aby nálezom vyslovil porušenie označených práv postupom mestského súdu v napadnutom konaní, prikázal mestskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prieťahov, priznal jej primerané finančné zadost'učinenie vo výške 14 000 eur a náhradu trov konania. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 388/2025-13 zo 7. augusta 2025 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v celom rozsahu.

2. Z obsahu sťažovateľkou podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že je v napadnutom konaní trestne stíhaná pre prečin neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 219 ods. 1 Trestného zákona. Trestné konanie bolo pôvodne vedené na okresnom súde od 23. februára 2021 a do času podania ústavnej sťažnosti nie je vo veci vydané ani prvostupňové rozhodnutie, keď celková doba trestného konania predstavuje dobu 7 rokov. Sťažovateľka je toho názoru, že takúto dobu konania nie je možné považovať len za prieťah v konaní, ale už za extrémny prieťah, keď dochádza k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov už samotnou dĺžkou súdneho konania, ktorá predlžuje stav právnej neistoty do takej miery, že sa právo na súdnu ochranu stáva iluzórnym, a teda ho ohrozuje vo svojej podstate. Dlhodobý stav právnej neistoty mal výrazne negatívny vplyv na jej psychický stav, emocionálnu rovnováhu, celkové životné prežívanie a postupne sa prehĺbil až do silného pocitu skepsy voči efektívnosti a spoľahlivosti súdneho systému vrátane jeho schopnosti zabezpečiť spravodlivé a včasné rozhodnutie. S ohľadom na tri kritéria zohľadňované pri posudzovaní dôvodnosti prieťahov v konaní sťažovateľka konštatuje, že jej trestná vec nie je ani skutkovo a ani právne zložitá a predstavuje bežnú rozhodovaciú agendu všeobecných súdov v trestnom konaní, ona sama sa žiadnym spôsobom nepričinila o dobu konania, za ktorú v plnej miere nesie zodpovednosť samotný mestský súd, resp. predtým okresný súd svojím postupom.

II.

Vyjadrenie mestského súdu

3. Mestský súd vo svojom vyjadrení skonštatoval, že obžaloba Okresnej prokuratúry Bratislava V sp. zn. 1 Pv 262/18/1105 z 23. februára 2021 bola doručená vtedajšiemu okresnému súdu 24. februára 2021 a smerovala tak proti sťažovateľke, ako aj ďalšej spoluobžalovanej [REDAKOVANÉ]. Okresný súd vydal 26. februára 2021 vo veci trestný rozkaz sp. zn. 1T/13/2021 z 26. februára 2021, ktorým uznal obidve spoluobžalované za vinné z prečinu neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 219 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 a ktorý nadobudol právoplatnosť proti obžalovanej [REDAKOVANÉ]. Sťažovateľka podala 15. marca 2021 proti trestnému rozkazu sp. zn. 1T/13/2021 z 26. februára 2021 odpor. Hlavné pojednávania sa v napadnutom konaní uskutočnili v termínoch 22. septembra 2021, 6. decembra 2021, 16. marca 2022 a 27. apríla 2022 a následne bol termín hlavného pojednávania odročený na neurčito na účely vypracovania znaleckého posudku. Ďalší termín hlavného

pojednávania bol nariadený na 30. január 2023 a 2. februára 2023 došlo k zmene zákonného sudcu, ktorý nariadil termíny hlavného pojednávania na 5. december 2024, 31. marec 2025, 16. jún 2025 a 23. október 2025. Nariadený termín hlavného pojednávania na 31. marec 2025 bol zmarený samotnou sťažovateľkou a ďalšie termíny hlavného pojednávania boli odročené z dôvodu, že sťažovateľka trvala na výsluchoch znalcov a vypracovaní nových znaleckých posudkov.

4. V závere predseda mestského súdu na podklade vykonaného dokazovania uzavrel, že mestský súd v napadnutom konaní koná kontinuálne a dĺžka konania bolo spôsobená „*jednak prerozdelením spisu po zániku funkcie zákonného sudcu a s tým spojenou potrebou naštudovania si spisového materiálu zákonným sudcom, potrebou vykonania dokazovania v zmysle vypracovania nového znaleckého posudku a jednak samotnou sťažovateľkou.*“.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

5. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako tak aj pri práve na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, II. ÚS 22/96, II. ÚS 48/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 92/97, I. ÚS 10/98, IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). V trestných veciach k nastoleniu stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu o vine, resp. nevine obžalovaného a na tento výrok nadväzujúcimi ďalšími výrokmi nastoľujúcimi práva a povinnosti (IV. ÚS 536/2021, IV. ÚS 358/2022, IV. ÚS 103/2023).

6. V trestných veciach je cieľom čl. 6 ods. 1 dohovoru zabezpečiť, aby obvinená osoba nebola príliš dlho obvinená a aby sa o tomto obvinení rozhodlo (Wemhoff proti Nemecku z 27. 6. 1968, sťažnosť č. 2122/64, bod 18). Toto právo je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces.

7. Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť aj v trestnom konaní taký procesný postup, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty strán (III. ÚS 233/2021, III. ÚS 411/2021).

8. Ústavný súd napokon poukazuje aj na to, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, a to v prípade, ak jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ na neho obrátil s návrhom, aby o jeho veci rozhodol (IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09). Teda zbytočné prieťahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (IV. ÚS 22/02, II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08, IV. ÚS 380/08, III. ÚS 103/09, I. ÚS 7/2011, IV. ÚS 103/2023).

9. Pri posudzovaní dĺžky trestného konania zohľadňuje Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) viaceré okolnosti, medzi nimi zložitosť prípadu, správanie sťažovateľa a postup zodpovedných orgánov (Chiarello proti Nemecku z 20. 6. 2019, sťažnosť č. 497/17, bod 45).

III.1. Právna a faktická zložitosť veci:

10. Pokiaľ ide o zložitosť prípadu, tá môže okrem iného vyplývať z rozsahu obvinení, množstva osôb zapojených do konania (napr. počet obvinených, svedkov) alebo tiež z medzinárodného aspektu prípadu (Neumeister proti Rakúsku z 27. 6. 1968, bod 20).

11. Predmetom napadnutého konania je vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti sťažovateľky pre majetkovú trestnú činnosť, čo predstavuje štandardný predmet trestnoprávnej agendy súdov s vopred definovaným okruhom dokazovania. Určitú skutkovú náročnosť konania vyvoláva potreba znaleckého skúmania, ktoré mestský súd aj opakovane. Napadnuté konanie však ústavný súd nehodnotí ako príliš náročné ani po stránke právnej a ani po stránke skutkovej.

III.2. Správanie účastníka konania:

12. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa, čl. 6 dohovoru nevyžaduje, aby tento aktívne spolupracoval so súdnymi orgánmi. Taktiež sťažovateľovi nemožno vyčítať skutočnosť, že využíva jemu dostupné opravné prostriedky podľa vnútroštátneho práva (Erkner a Hofauer proti Rakúsku z 23. 4. 1987). Od sťažovateľa sa vyžaduje iba to, aby preukázal riadnu starostlivosť pri vykonávaní procesných krokov, ktoré sa ho týkajú, a aby nepristupoval k využívaniu zdržovacej procesnej taktiky a využil možnosti priznané vnútroštátnym právnym poriadkom na skrátenie konania (Unión Alimentaria Sanders S.A. proti Španielsku zo 7. 7. 1989). Správanie sťažovateľa preto predstavuje objektívnu skutočnosť, ktorá nemôže byť pripísaná štátu a ktorá sa musí zohľadniť pre účely určenia, či bola prekročená primeraná lehota uvedená v čl. 6 ods. 1 dohovoru (Eckle proti Nemecku z 15. 7. 1982, Poiss proti Rakúsku z 23. 4. 1987). ESLP taktiež zohľadňuje úmysel sťažovateľa predĺžovať konanie, keď táto skutočnosť jasne vyplýva zo súdneho spisu (I. A. proti Francúzsku z 23. 9. 1998, sťažnosť č. 28213/95, bod 121).

13. Ústavný súd bude hodnotiť predmetné kritérium spolu s tretím kritériom, a to postupom mestského súdu, resp. okresného súdu v napadnutom konaní. V rámci posúdenia druhého kritéria používaného na hodnotenie prípadných zbytočných prietahov v súdnom konaní ústavný súd už predbežne konštatuje, že na strane sťažovateľky zistil, že zmarila nariadený termín pojednávania 31. marca 2025 z dôvodu, že sa naň nedostavila, a to bez ospravedlnenia.

III.3. Postup mestského súdu v konaní a celkové zhodnotenie trestného konania:

14. Článok 6 ods. 1 dohovoru vyžaduje, aby sa v konaní postupovalo rýchlo, zároveň však ustanovuje aj všeobecnejšiu zásadu riadneho výkonu spravodlivosti. Medzi týmito požiadavkami je potrebné nájsť spravodlivú rovnováhu (Boddaert proti Belgicku z 22. 9. 1992, sťažnosť č. 12919/87, bod 39).

15. Ústavný súd si z obsahu súdneho spisu overil, že obžaloba Okresnej prokuratúry Bratislava V sp. zn. 1 Pv 262/18/1105 z 23. februára 2021 bola doručená vtedajšiemu okresnému súdu 24. februára 2021 a smerovala tak proti sťažovateľke, ako aj ďalšej spoluobžalovanej ██████████

Polakovičovej. Okresný súd vydal už 26. februára 2021 trestný rozkaz, ktorým uznal sťažovateľku aj jej spoluobžalovanú za vinné z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 219 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020, za čo im uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, ktorého výkon podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 2 rokov. Sťažovateľka podala 15. marca 2021 proti trestnému rozkazu sp. zn. 1T/13/2021 z 26. februára 2021 odpor, okresný súd následne nariadil 12. apríla 2021 prvý termín hlavného pojednávania vo veci na 22. september 2021. Okresný súd v napadnutom konaní vykonal viacero hlavných pojednávanií, a to 22. septembra 2021, 6. decembra 2021, 16. marca 2022 (ktoré sa neuskutočnilo pre neprítomnosť riadne predvolanej a ospravedlnenej znalkyne) a 27. apríla 2022, na ktorom bola znalkyňa vypočutá a okresný súd na návrh sťažovateľky pristúpil k nariadeniu znaleckého dokazovania, keď uznesením č. k. 1T/13/2021-333 z 28. júna 2022 pribral do konania znalkyňu z odboru kriminalistiky, odvetvia kriminalistickej antropológie. Znalecké skúmanie prebiehalo od 28. júna 2022 do 17. októbra 2022, keď bol okresnému súdu doručený znalecký posudok č. 22/2022 zo 17. októbra 2022, v nadväznosti na čo okresný súd nariadil 25. októbra 2022 termín hlavného pojednávania vo veci na 30. január 2023. V časovom úseku napadnutého konania od doručenia obžaloby 24. februára 2021 do 17. októbra 2022 konal plynule/bezprieťahovo.

16. Termín hlavného pojednávania nariadený 25. októbra 2022 na 30. január 2023 sa neuskutočnil z dôvodu zmeny zákonného sudcu, k čomu došlo 2. februára 2023. V nasledujúcom časovom úseku napadnutého konania od 2. februára 2023 a celkovo od 17. októbra 2022 do 1. augusta 2024 bol okresný súd a následne mestský súd v napadnutom konaní nečinný, keď 1. augusta 2024 nariadil termín hlavného pojednávania na 5. december 2024, ktorý sa ale uskutočnil len v obmedzenom rozsahu, keď zákonný sudca po vyjadrení sťažovateľky podľa § 277 ods. 5 Trestného poriadku informoval strany o nutnosti ukončiť hlavné pojednávanie z dôvodu plnenia neočakávaných povinností sudcu pre prípravné konanie, čo je však vecou vnútornej organizácie práce súdu a dotknutého sudcu a nutnosť odročenia hlavného pojednávania je v prieťahovom kontexte potrebné pričítať súdu. Nečinnosť okresného súdu a následne mestského súdu trvala od 17. októbra 2022 do 5. decembra 2024, čo je prieťah v trvaní 2 rokov a približne 3 mesiacov.

17. V nasledujúcom časovom úseku napadnutého konania od 5. decembra 2024 do času podania ústavnej sťažnosti 25. júla 2025 mestský súd postupoval plynule, keď nariadený termín pojednávania na 31. marec 2025 zmarila sťažovateľka svojou neospravedlnenou neúčast'ou.

18. Celkovo tak mestský súd postupoval v napadnutom konaní prieťahovo 2 roky a 3 mesiace, čím tak porušil základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

19. V závere svojej argumentácie ústavný súd opätovne pripomína, že otázka množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie, či došlo k zbytočným prieťahom v konaní (I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03 I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06, IV. ÚS 66/2023). Ústavný súd citlivo vníma problém nadmernej zaťaženia všeobecných súdov, avšak zároveň poukazuje na to, že je úlohou zmluvných štátov nastaviť si svoj právny systém takým spôsobom, aby boli sudy schopné zaručiť každému právo

na rozhodnutie v primeranej lehote (rozsudok Veľkej komory vo veci Sürmeli proti Nemecku z 8. 6. 2006, sťažnosť č. 75529/01, bod 129). Chronické, resp. dlhotrvajúce preťaženie súdov nemôže ospravedlniť neprimeranú dĺžku konania (Probstmeier proti Nemecku z 1. 7. 1997, sťažnosť č. 20950/92, bod 64). Taktiež opakované zmeny zákonného sudcu, ktoré spomaľujú konanie z dôvodu, že nový sudca sa musí s vecou oboznámiť, štát nezabavujú jeho povinnosti týkajúcich sa požiadavky primeranej lehoty (Lechner a Hess proti Rakúsku z 23. 4. 1987). Opakované pridelovanie predmetnej veci zákonným sudcom na prerokovanie a rozhodnutie teda nemožno považovať za relevantnú procesnú aktivitu všeobecného súdu, pričom táto aktivita je dôsledkom iných, s konaním bezprostredne nesúvisiacich skutočností – napr. personálne zmeny na súde, práceneschopnosť zákonného sudcu a pod. (II. ÚS 444/2014). V konečnom dôsledku nerešpektovanie požiadavky na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (resp. požiadavky na konanie bez zbytočných prietahov) sa môže negatívnym spôsobom prejavíť na dôveryhodnosti justície ako takej (Katte Klitsche de la Grange proti Taliansku z 27. 10. 1994, bod 61).

20. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Vzhľadom na to, že mestský súd do dňa vydania tohto nálezu vo veci nerozhodol, ústavný súd mu prikázal v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku nálezu).

21. V závere ústavný súd konštatuje, že vyjadrenie mestského súdu z 25. augusta 2025 nezaslal na vyjadrenie právneho zástupcovi sťažovateľky z dôvodu, že vzhľadom na obsah ústavnej sťažnosti a obsah vyjadrenia by prípadná replika nemohla ovplyvniť rozhodnutie ústavného súdu. Ústavný súd ďalej konštatuje, že v tejto veci vzhľadom na chronológiu konania a jeho aktuálny stav nepovažoval za relevantné okolnosti súvisiace s využitím sťažnosti na nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, čo sa odrazilo už v prijatí veci na ďalšie konanie.

IV.

Primerané finančné zadost'učinenie

22. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

23. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

24. Sťažovateľka požiadala o priznanie finančného zadost'učinenia 14 000 eur z dôvodu prietahov v napadnutom konaní a dopadom trestného konania na jej osobný život.

25. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012, I. ÚS 70/2012, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020, tiež Zongorová

proti Slovenskej republike z 19. 1. 2010, sťažnosť č. 28923/06 a Ďurech a ďalší proti Slovenskej republike zo 7. 7. 2009, sťažnosť č. 42561/04).

26. Ústavný súd s prihliadnutím na skôr identifikovanú dobu prietahov a svoju vlastnú rozhodovaciu prax (IV. ÚS 21/2018, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020, IV. ÚS 103/2023) priznal sťažovateľke sumu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2 000 eur (bod 3 výroku nálezu).

27. Pri posudzovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd zohľadnil aj judikatúru ESĽP (Scordino a ďalší proti Taliansku z 27. 3. 2003, sťažnosť č. 36813/97, oddiel I, Horváthová proti Slovenskej republike zo 17. 5. 2005, sťažnosť č. 74456/01, Palgutová proti Slovenskej republike zo 17. 5. 2005, sťažnosť č. 9818/02, Švalík proti Slovenskej republike z 15. 2. 2005, sťažnosť č. 51545/99).

28. Sťažovateľka požadovala priznanie finančného zadosťučinenia 14 000 eur. Vzhľadom na to, že ústavný súd priznal sťažovateľke finančné zadosťučinenie 2 000 eur, vo zvyšnej časti jej návrhu nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

V.

Trovy konania

29. Sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti navrhla, aby jej ústavný súd priznal náhradu trov konania.

30. Podľa § 73 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania.

31. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

32. Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2025, a to prevzatie a príprava zastupovania a písomné podanie sťažnosti ústavnému súdu. Vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v sume 371 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky), tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby v sume 14,84 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Za 2 úkony právnej služby patrí sťažovateľke náhrada trov konania vo výške 742 eur a dvakrát režijný paušál vo výške 29,68 eur, spolu tak 771,68 eur, k čomu sa priráta suma dane z pridanej hodnoty vo výške 177,49 eur, celkovo tak suma 949,16 eur (bod 4 výroku nálezu).

33. Priznanú náhradu trov konania je mestský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

34. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu